386L0363

7.8.86 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 221/43

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986,

eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta

(86/363/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

sekä katsoo, että

kasvien ja eläinten tuotannolla on yhteisössä erittäin tärkeä sija,

tämän tuotannon tulokseen vaikuttavat jatkuvasti kielteisesti vahingolliset organismit ja rikkaruohot,

on olennaisen tärkeää suojella kasveja, kasvituotteita ja karjaa näiltä organismeilta, ei ainoastaan tuotetun sadon vähenemisen estämiseksi, vaan myös maatalouden tuottavuuden lisäämiseksi,

kemiallisten torjunta-aineiden käyttö on eräs tärkeimmistä menetelmistä kasvien, kasvituotteiden ja karjan suojelemiseksi näiden vahingollisten organismien vaikutuksilta,

nämä torjunta-aineet eivät kuitenkaan vaikuta pelkästään suotuisasti kasvien ja eläinten tuotantoon, sillä kyse on yleensä myrkyllisistä aineista tai valmisteista, joilla on vaarallisia sivuvaikutuksia,

useilla näistä torjunta-aineista ja niiden metaboliiteilla tai hajoamistuotteilla saattaa olla kasvi- ja eläintuotteiden kuluttajille haitallisia vaikutuksia,

nämä torjunta-aineet ja niiden mahdollisesti saastuttamat aineet voivat olla ympäristölle vaaraksi ja niillä voi epäsuorasti olla eläintuotteiden kautta ihmisiin haitallinen vaikutus,

tämän vaaran torjumiseksi useat jäsenvaltiot ovat jo vahvistaneet eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa tai niiden pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärät,

torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevat eroavuudet jäsenvaltioiden välillä voivat olla omiaan edistämään kaupan esteiden muodostumista ja siten rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä,

tämän vuoksi olisi aiheellista aluksi vahvistaa lihan ja lihavalmisteiden sekä maidon ja maitotuotteiden suurimmat sallitut tiettyjen orgaanisten klooriyhdisteiden pitoisuudet, joita on noudatettava, kun näitä tuotteita lasketaan liikkeelle,

enimmäismäärien noudattamisella varmistetaan lisäksi tuotteiden vapaa liikkuvuus ja kuluttajien terveyden asianmukainen suojelu,

jäsenvaltioilla olisi samanaikaisesti oltava mahdollisuus tarkastaa alueellaan tuotettujen ja kulutettujen eläinkunnasta peräisin olevien elintarvikkeiden torjunta-ainejäämien enimmäismääriä tarkkailujärjestelmän ja siihen liittyvien toimenpiteiden avulla, joiden avulla on mahdollista varmistaa säädettyjen tasojen soveltamisella aikaan saatavaa suojaa vastaava suojan taso,

tavallisesti riittää, että tuoreesta maidosta tai tuoreesta kermasta otetaan näytteet pistokokein meijerissä tai kun ne saatetaan kuluttajalle myytäväksi; jäsenvaltioiden olisi kuitenkin saatava ottaa tarkistusnäyte tuoreesta maidosta tai tuoreesta kermasta myös aikaisemmassa vaiheessa,

tätä direktiiviä ei tarvitse soveltaa tuotteisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,

jäsenvaltioiden olisi sallittava tilapäisesti laskea vahvistettuja pitoisuuksien enimmäismääriä, jos ne odottamatta osoittautuvat vaarallisiksi ihmisten tai eläinten terveydelle,

tässä tapauksessa on aiheellista saada aikaan tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välillä pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa,

jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisista tarkastustoimenpiteistä sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan laskettaessa näitä elintarvikkeita liikkeelle,

olisi vahvistettava yhteisön näytteenotto- ja analyysimenetelmät käytettäviksi ainakin vertailumenetelminä,

---

[1] EYVL N:o C 56, 6.3.1980, s. 14
[2] EYVL N:o C 28, 9.2.1981, s. 64
[3] EYVL N:o C 300, 18.11.1980, s. 29

näytteenotto- ja analyysimenetelmät muodostavat osan teknisistä ja tieteellisistä kysymyksistä ja ne olisi siksi vahvistettava noudattaen menettelyä, johon liittyy tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission kesken pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa,

terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85 [2], terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetussa neuvoston direktiivissä 72/462/ETY [3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85, ja terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lämpökäsitellyn maidon kaupassa 5 päivänä elokuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/397/ETY [4], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85, säädetään torjuntaaineiden sallittujen enimmäismäärien vahvistamisesta jäsenvaltiosta toiseen lähetetyn tuoreen lihan, kolmansista maista tuodun tuoreen lihan ja jäsenvaltiosta toiseen lähetetyn lämpökäsitellyn maidon osalta sekä tarvittavien analyysimenetelmien vahvistamisesta; tässä direktiivissä säädettyjä jäämien enimmäismääriä olisi myös sovellettava noita kolmea direktiiviä sovellettaessa,

on aiheellista, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tarkastustoimenpiteiden soveltamisesta saaduista tuloksista, jotta torjunta-ainejäämien määriä koskevia tietoja voitaisiin kerätä koko yhteisöstä, ja

neuvoston olisi tarkasteltava tätä direktiiviä uudelleen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1991 yhtenäisen yhteisön järjestelmän aikaansaamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee eläinkunnasta peräisin olevia liitteessä I lueteltuja elintarvikkeita, sikäli kuin nuo elintarvikkeet saattavat sisältää liitteessä II lueteltujen torjunta-aineiden jäämiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisruokavaliona tai pikkulasten ruokana käytettäviä elintarvikkeita koskevia yhteisön säännösten tai kansallisten säännösten soveltamista.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä "torjunta-ainejäämillä" tarkoitetaan liitteessä II lueteltujen torjunta-aineiden ja niiden metaboliittien jäämiä sekä hajoamis- ja reaktiotuotteita, joita esiintyy 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa tai niiden pinnassa.

2. Tässä direktiivissä "liikkeelle laskemisella" tarkoitetaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden luovuttamista joko korvausta vastaan tai vastikkeetta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet eivät aiheuta, kun ne lasketaan liikkeelle, vaaraa ihmisten terveydelle siksi, että niissä on torjunta-ainejäämiä.

2. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai estää 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden liikkeelle laskemista alueillaan sen vuoksi, että ne sisältävät torjunta-ainejäämiä, jos tällaisten jäämien määrä ei ylitä liitteessä II eriteltyjä suurimpia tasoja.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet eivät saa, kun ne lasketaan liikkeelle, sisältää liitteessä II vahvistettuja suurempia torjunta-ainejäämäpitoisuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ainakin pistokokein suoritetuin tarkastuksin varmistetaan, että 1 kohdan mukaisesti säädettyjä enimmäispitoisuuksia noudatetaan.

5 artikla

1. Kun kyseessä ovat muut 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet kuin kolmansista maista tuodut tai toisiin jäsenvaltioihin tarkoitetut tuotteet, jäsenvaltiot voivat, sen estämättä, mitä 4 artiklassa säädetään, jatkaa alueellaan jo voimassa olevan torjunta-ainejäämien esiintymisen valvontajärjestelmän soveltamista yhdessä mahdollisten muiden toimenpiteiden kanssa sen varmistamiseksi, että liitteessä II säädettyjä torjunta-ainejäämäpitoisuuksia vastaava tulos saavutetaan, ja arvioidakseen väestönsä kokonaisaltistumista ravinnon kautta näille jäämille niiden lähteestä riippumatta. Tällaisiin toimenpiteisiin on sisällyttävä säännöllisiä ja edustavia tutkimuksia näistä torjunta-ainejäämäpitoisuuksista tyypillisissä ruokavalioissa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 kohdan täytäntöönpanosta.

6 artikla

Siitä huolimatta, mitä 4 artiklassa säädetään, liitteessä I luetelluista tuotteista, jotka kuuluvat yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 04.01, otetaan säädetyt näytteet meijerissä, tai jos tuotteita ei toimiteta meijeriin, silloin kun ne toimitetaan kuluttajalle. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää myös tarkistusnäytteiden ottamisesta kun nämä tuotteet lasketaan ensimmäisen kerran liikkeelle.

[1] EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
[2] EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8
[3] EYVL N:o L 302, 21.12.1972, s. 28
[4] EYVL N:o L 226, 24.8.1985, s. 12

7 artikla

Jäsenvaltioiden on 1 päivään elokuuta mennessä kunakin vuonna annettava komissiolle kertomus virallisten tarkastusten tuloksista, suoritetusta valvonnasta ja muista edellisen vuoden aikana 4 artiklan ja tarvittaessa 5 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

8 artikla

1. Tarkastusten, valvonnan ja muiden 4 artiklassa ja tarvittaessa 5 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisessa tarvittavat näytteenotto- ja analyysimenetelmät määritetään 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Erimielisyyden sattuessa käytettävät yhteisön analyysimenetelmät eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltiot käyttävät muita tieteellisesti päteviä menetelmiä, joilla voidaan saavuttaa vertailukelpoisia tuloksia.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tieto 1 kohdan mukaisesti käytetyistä muista menetelmistä.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sovelletaan rajoittamatta yhteisön eläinlääkärin tarkastuksia 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa olevien torjunta-ainejäämien tarkastamiseksi, etenkään niitä, jotka on annettu direktiivien 64/433/ETY, 72/462/ETY ja 85/397/ETY mukaisesti.

9 artikla

1. Kun jäsenvaltio katsoo, että liitteessä II vahvistettu suurin taso on ihmisten terveydelle vaaraksi ja että siksi on kiireesti ryhdyttävä toimiin, tuo jäsenvaltio voi tilapäisesti laskea enimmäispitoisuuden määrää omalla alueellaan. Sen on tässä tapauksessa ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä toimenpiteistä, jotka on toteutettu sekä selvitys niiden perusteista.

2. Jos ilmenee 1 kohdassa tarkoitettu tilanne, päätetään 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, olisiko liitteessä II vahvistettuja enimmäispitoisuuksia muutettava. Siihen saakka, kunnes neuvosto tai komissio on tehnyt päätöksen edellä esitettyä menettelyä noudattaen, jäsenvaltio voi pitää voimassa ne toimenpiteet, jotka se on pannut täytäntöön.

10 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä muutokset, jotka on tehtävä liitteessä II vahvistettuihin enimmäispitoisuuksiin tieteellisen tai teknisen tiedon kehityksen vuoksi, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta artiklan 9 soveltamiseen.

11 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta yksimielisesti direktiivein mahdolliset uudet tuoteluettelot tai uudet luettelot 1 artiklassa tarkoitetuissa tuotteissa tai niiden pinnassa olevista torjunta-ainejäämistä ja niiden enimmäispitoisuuksista.

12 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän kasvinsuojelukomitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 54 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta kahden päivän kuluessa. Lausunnot annetaan 54 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa 15 päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

14 artikla

Tämä direktiivi ei koske 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, jos ainakin aiheellisin selvityksin voidaan osoittaa, että ne on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

15 artikla

Tällä direktiivillä käyttöönotetun yhteisön menettelyn kehittämiseksi neuvosto tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen komission kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvien aiheellisten ehdotusten perusteella 30 päivään kesäkuuta 1991 mennessä.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1988. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1986.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. CLARK

LIITE I

Yhteisen tullitariffin nimike N:o	Tavaran kuvaus
ex 02.01	Hevosten, aasien, muulien ja muuliaasien, nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien liha ja syötävät teurastuksen sivutuotteet tuoreena, jäähdytettynä tai jäädytettynä
02.02	Kuollut siipikarja (eli riistalinnut, sorsat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat) ja niiden syötävät teurastuksen sivutuotteet (maksaa lukuun ottamatta) tuoreena, jäähdytettynä tai jäädytettynä
20.03	Siipikarjan maksa tuoreena, jäähdytettynä, jäädytettynä, suolattuna tai laukkasuolattuna
ex 20.04	Kotieläiminä pidettävien kyyhkysten, kesyjen kaniinien ja riistan muu liha ja syötävät lihasivutuotteet tuoreena, jäähdytettynä tai jäädytettynä
ex 20.05	Sianrasva ja siipikarjan rasva tuoreena, jäähdytettynä, jäädytettynä, suolattuna, laukkasuolattuna, kuivattuna tai savustettuna
20.06	Liha ja syötävät lihasivutuotteet (siipikarjan maksaa lukuun ottamatta) suolattuna, laukkasuolattuna, kuivattuna tai savustettuna
40.01	Maito ja kerma tuoreena, ei tiivistettynä eikä makeutettuna
40.02	Maito ja kerma säilöttynä, tiivistettynä tai makeutettuna
40.03	Voi
40.04	Juusto ja juustomassa
ex 40.05	Lintujen munat ja munankeltuaiset tuoreena, kuivattuna tai muulla tavoin säilöttynä, makeutettuna tai makeuttamattomana, lukuun ottamatta haudottaviksi tarkoitettuja munia sekä muihin tarkoituksiin kuin elintarvikkeeksi tarkoitettuja munia ja munankeltuaisia
16.01	Lihasta, lihasivutuotteista tai eläinten verestä valmistetut makkarat ja vastaavat tuotteet
16.02	Muu käsitelty tai säilötty liha tai lihasivutuote

LIITE II

Torjunta-ainejäämät	Suurimmat tasot mg/kg (ppm)		
	rasva, jota on lihassa, lihavalmisteissa, teurastuksen sivutuotteissa ja eläinrasvoissa, jotka on lueteltu liitteen I nimikkeissä ex 02.01, 02.02, 02.03, ex 02.04, ex 02.05, 02.06, 16.01 ja 16.02 (1)	pastöroimaton lehmänmaito ja täysrasvainen lehmänmaito, jotka on lueteltu liitteen I nimikkeessä ex 04.01; muiden elintarvikkeiden osalta nimikkeissä 04.01, 04.02, 04.03 ja 04.04 samoin (2)	kuorelliset tuoreet munat, linnunmunat ja keltuaiset, jotka on lueteltu liitteessä I nimikkeessä ex 04.05
1. aldriini 2. dieldriini (HEOD) } yksin tai yhdistettynä, ilmaistuna dieldriininä (HEOD)	0,2	0,006	
3. kloridaani (cis- ja transisomeerien ja oksiklordaanin summa ilmaistuna klordaanina)	0,05	0,002	
4. DDT (DDT-, TDE- ja DDE- isomeerien summa ilmaistuna DDT:nä)	1	0,04	
5. endriini	0,05	0,0008	
6. heptakloori (heptakloorin ja heptaklooriepoksidin summa ilmaistuna heptakloorina)	0,2	0,004	
7. heksaklooribentseeni (HCB)	0,2	0,01	
8. heksakloorisykloheksaani (HCH)			
8.1 alfa-isomeeri	0,2	0,004	
8.2 beeta-isomeeri	0,1	0,003	
8.3 gamma-isomeeri (lindaani)	2 ex 02.01 lampaanliha 1 muut tuotteet	0,008	

(1) Kun kyseessä ovat elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus painosta on enintään 10%, jäämä suhteutetaan luuttoman elintarvikkeen kokonaispainoon. Enimmäispitoisuus on näissä tapauksissa yksi kymmenesosa arvosta suhteessa rasvapitoisuuteen, mutta sen on oltava vähintään 0,01 mg/kg.

(2) Määritettäessä pastöroimattoman lehmänmaidon ja täysrasvaisen lehmänmaidon jäämiä olisi perustana pidettävä 4%:n rasvapitoisuutta painosta. Muista eläimistä peräisin olevan pastöroimattoman maidon ja täysmaidon jäämät ilmaistaan rasvat perusteella.

Muiden liitteen I nimikkeissä 04.01, 04.02, 04.03 ja 04.04 lueteltujen elintarvikkeiden osalta:

- kun rasvapitoisuus on alle 2% painosta, enimmäispitoisuus on puolet pastöroimattomalle maidolle ja täysmaidolle vahvistetusta pitoisuudesta,
- kun rasvapitoisuus on 2% painosta tai enemmän, enimmäispitoisuus ilmaistaan rasvan määränä mg/kg. Enimmäispitoisuus on tällaisissa tapauksissa 25 kertaa pastöroimattomalle maidolle ja täysmaidolle vahvistettu pitoisuus.